

Arrest

nr. 120 758 van 17 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 12 juni 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 24 april 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 juni 2013 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2014.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. PEPERMANS, die *loco* advocaat T. VAN DEN BOSSCHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 april 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en een beslissing tot afgifte van een bevel om het grond gebied te verlaten. Deze beslissingen worden thans bestreden en luiden als volgt:

**"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN
MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN**

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 27.11.2012 werd ingediend door:

Naam: (...)

Voorna(a)m(en): E.T.

Nationaliteit: Ghana

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd.

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag 'of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen 6f dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

-Foto's: Er werden foto's voorgelegd zonder datum. Deze foto's zijn onvoldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie gezien er niet kan worden nagegaan van wanneer ze dateren. Er werden eveneens twee foto's voorgelegd met datum, deze dateren echter beiden van minder dan twee jaar voorafgaand aan de aanvraag. Bijgevolg is met de voorgelegde foto's op onvoldoende wijze aangetoond dat betrokkenen elkaar twee jaar kennen en elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betroffen.

-Verklaringen op eer door derden: Gezien deze verklaringen niet getoetst kunnen worden op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen ze niet dienen als voldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie.

-Kwaliteitscertificaat van Telenet: hier staat de naam van de Belgische partner op vermeld en de datum hierop vermeld is 07/11/2012. Echter, het is geen bewijs van de duurzame en stabiele relatie.

-Huurovereenkomst: er werd een huurovereenkomst voorgelegd met als datum 01/10/2011 met de namen van beide betrokkenen. Echter, de namen werden er op geschreven waardoor het niet duidelijk is of de naam van betrokkene er later niet op bijgeschreven is. Immers, het rijksregister vermeldt betrokkene pas vanaf 09/12/2012. Bijgevolg zijn er onvoldoende bewijzen dat betrokkenen één jaar ononderbroken hebben samengewoond voorafgaand aan de aanvraag.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Voorafgaandelijk moet het volgende worden gesteld:

Wanneer een vreemdeling verzoekt om, in toepassing van artikel 40, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk te worden toegelaten, komt het aan de verwerende partij toe om na te gaan of de betrokken vreemdeling aan de in deze wetsbepaling gestelde voorwaarden voldoet. Indien verwerende partij vaststelt dat dit niet het geval is dan kan zij ten aanzien van deze vreemdeling een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden nemen. De vaststelling dat een vreemdeling niet over een recht op verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk beschikt of dat hij naliel aan te tonen dat hij over een dergelijk recht op verblijf beschikt, leidt niet automatisch tot de vaststelling dat deze vreemdeling zich op onwettige wijze in het Rijk bevindt. Het is immers mogelijk dat deze vreemdeling tot een verblijf in het Rijk werd gemachtigd of dat hij tijdens de behandeling van een andere aanvraag (asiel, medische redenen...) tijdelijk in het Rijk kan verblijven. Wanneer de verwerende partij constateert dat een vreemdeling geen recht op verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk kan laten gelden, komt het

haar toe aanvullend te onderzoeken of de betrokken vreemdeling niet tevens onwettig in het Rijk verblijft en desgevallend over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Een dergelijk bevel om het grondgebied te verlaten kan slechts worden afgegeven in toepassing van artikel 7 van de vreemdelingenwet. Een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en een bevel om het grondgebied te verlaten hebben ook verschillende rechtsgevolgen. Een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden heeft louter tot gevolg dat een vreemdeling geen recht op verblijf kan laten gelden en eventueel zal dienen terug te vallen op zijn vroegere verblijfstoestand. Een bevel om het grondgebied te verlaten heeft tot gevolg dat een vreemdeling het Belgisch grondgebied dient te verlaten en kan desgevallend als basis dienen voor een gedwongen terugleiding naar de grens en een administratieve vrijheidsberoving.

Gelet, enerzijds, op het feit dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten de toetsing aan verschillende wetsbepalingen en dus een afzonderlijk onderzoek en een afzonderlijke juridische grondslag vereisen en, anderzijds, dat deze beslissingen onderscheiden rechtsgevolgen hebben, moet worden geconcludeerd dat het van elkaar te onderscheiden rechtshandelingen zijn, die elk op eigen gronden kunnen worden aangevochten bij de Raad. Het gegeven dat de eventuele vernietiging van een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden tot gevolg heeft dat ook het in dezelfde akte van kennisgeving opgenomen bevel om het grondgebied te verlaten kaduuk wordt, doet aan voorgaande vaststelling geen afbreuk en laat slechts toe te concluderen dat het voor een vreemdeling aangewezen kan zijn beide beslissingen aan te vechten indien hij meent dat de beslissing waarbij hem een verblijf wordt geweigerd op onwettige wijze werd genomen. De vaststelling dat een bevel om het grondgebied te verlaten niet overeenkomstig de wet werd genomen heeft daarentegen geen gevolgen voor de in dezelfde akte van kennisgeving opgenomen beslissing tot weigering van verblijf. Het is derhalve mogelijk dat de Raad vaststelt dat de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen met miskennis van de wet terwijl deze vaststelling geen impact heeft op de beslissing tot weigering van verblijf, die aan een vreemdeling met een zelfde akte ter kennis werd gebracht. De vernietiging van dit bevel om het grondgebied te verlaten wijzigd immers niets aan de aard of rechtsgeldigheid van deze beslissing tot weigering van verblijf.

Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten als twee afzonderlijke beslissingen dienen te worden beschouwd, vindt ook steun in de bepalingen van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. In artikel 51, § 2, tweede lid van dit koninklijk besluit is immers sprake van “beide beslissingen”.

Zelfs al heeft de Raad in het verleden geoordeeld dat “*Dans la mesure où la décision [de refus de séjour de plus de trois mois avec ordre de quitter le territoire] attaquée dans le cadre du présent recours est, en droit, unique et indivisible (C.E., 28 juin 2010, n° 205.924), l'ordre de quitter le territoire ne peut juridiquement en être détaché*” (RVV 13 maart 2012, nr. 77 137) (“*In de mate waarin de beslissing [tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten] die in het kader van huidig beroep wordt aangevochten, in rechte één en ondeelbaar is (RvS 28 juni 2010, nr. 205.924), kan het bevel om het grondgebied te verlaten er juridisch niet van afgesplitst worden*”, eigen vertaling), dan past het evenwel vast te stellen dat de bepalingen van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 volgens dewelke wanneer de bevoegde minister of zijn gemachtigde een recht op verblijf niet erkent, hij de betrokken vreemdeling hiervan in kennis dient te stellen middels “*een document overeenkomstig het model van bijlage 20*” dat “*zo nodig*” ook een bevel om het grondgebied te verlaten bevat enkel toelaten te besluiten dat twee beslissingen in één akte van kennisgeving kunnen worden opgenomen. Wanneer twee beslissingen samen worden betekend, dan kan hieruit echter niet worden geconcludeerd dat het niet langer twee afzonderlijke beslissingen zijn (in dezelfde zin: RvS 5 maart 2013, nr. 222.740; RvS 10 oktober 2013, nr. 225.056, RvS 12 november 2013, nr. 225.455).

2.2. De Raad stelt vast dat het eerste middel gericht is tegen de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, en dat het tweede middel gericht is tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Gelet op hetgeen onder punt 2.1. werd gesteld past het in het kader van een goede rechtsbedeling om eerst het middel gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden te bespreken.

2.3.1. Het tweede middel is afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 40bis, §2, 2°, a) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

De verzoekende partij verschaft de volgende toelichting bij het middel:

« De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 11.954).

Artikel 40 bis, § 2, 2°, a van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aangetoond is:

- Indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;
- Ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste 2 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronisch berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer dagen betreffen;
- Ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.

Verzoeker heeft geen gemeenschappelijk kind met zijn partner, maar, op het ogenblik van de aanvraag:

- woonde hij minstens 1 jaar onafgebroken samen met zijn partner, meer bepaald sinds augustus 2011, en op hun huidig adres sinds 01.10.2011;
- had hij met zijn partner een relatie van meer dan 2 jaar, waarvan 1 jaar samenwoont, meer bepaald sinds juli 2010;

De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele relatie ligt inderdaad bij de aanvrager, in casu verzoeker. Bovendien, bij gebrek aan enige reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen worden overgelegd is de bewijsvoering vrij. De gemachtigde van de staatssecretaris (verwerende partij) beschikt aldus over een zeer mime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken (RVV, 11e kamer, 8 april 2013, arrestnr. 100.562).

Echter, er zijn ook grenzen aan deze ruime appreciatiebevoegdheid: de stukken moeten nog steeds op een redelijke wijze en op basis van de juiste gegevens worden beoordeeld, wat de verwerende partij in casu niet heeft gedaan.

*

Immers, wat de neerlegde foto's betreft. argumenteert de verwerende partij als volgt: "er werden foto's voorgelegd zonder datum. Deze foto's zijn onvoldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie gezien er niet kan worden nagegaan van wanneer ze dateren. Er werden eveneens twee foto's voorgelegd met datum, deze dateren echter beiden van minder dan twee jaar voorafgaand aan de aanvraag."

In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt werden er 11 i.p.v. 2 foto's neergelegd met een datum, naast een aantal ongedateerde foto's.

De data van de foto's zijn: 28.08.2010, 02.07.2011, 07.08.2011, 14.07.2011, 16.07.2011, 14.08.2011, 12.07.2011, 18.09.2011, 07.07.2012, 09.11.2012, 18.11.2012 (stuk 5). De foto's tonen dan ook een tijdsverloop aan van meer dan 2 jaar voorafgaand aan de aanvraag en vormen bijgevolg wel degelijk het bewijs van de duurzame en stabiele relatie: er kan immers wel nagegaan worden van wanneer ze dateren.

De eerste foto dateert immers van 28.08.2010 terwijl de laatste foto dateert van 18.11.2012. Dit werd overigens reeds vastgesteld op het ogenblik van de aanvraag, op 27.11.2012, aangezien op de aanvraag zelf letterlijk vermeld wordt dat verzoeker een paar foto's van 28.08.2010 tot 18.11.2012 heeft overgelegd' (stuk 2).

De verwerende partij is dan ook bij de beoordeling van het dossier, meer specifiek m.b.t. deze foto's uitgegaan van de verkeerde feitelijke gegevens, minstens heeft zij die niet correct beoordeeld.

Deze foto's tonen immers, op zich alleen al ongetwijfeld aan dat verzoeker minstens 2 jaar voorafgaand aan de aanvraag zijn partner kende en dat zij regelmatig contact hadden zodat de voorwaarde van artikel 40 bis, §2, 2° a Vreemdelingenwet was voldaan.

Bovendien moeten deze foto's in ieder geval ook beoordeeld worden samen met de andere gegevens en bewijsstukken uit het dossier, waaronder de verklaringen op eer, de huurovereenkomst, het document van Telenet, wat het gegeven van het duurzaam en stabiel karakter van de relatie nog versterkt en bevestigt.

*

Wat de neergelegde geregistreerde huurovereenkomst betreft argumenteert de verwerende partij als volgt: "Er werd een huurovereenkomst voorgelegd met als datum 01/10/2011 met de namen van beide betrokkenen. Echter, de namen werden er op geschreven waardoor het niet duidelijk is of de naam van de betrokkene er later niet op bijgeschreven is. Immers, het rijksregister vermeldt betrokkene pas vanaf 09/12/2012. Bijgevolg zijn er onvoldoende bewijzen dat betrokkenen een jaar ononderbroken hebben samengewoond voorafgaand aan de aanvraag."

Verzoeker merkt op dat verwerende partij niet betwist dat:

- de huurovereenkomst op naam van verzoeker én zijn partner staan
- de datum van 01.10.2011 wordt vermeld : verzoeker merkt op dat het contract werd ondertekend op 10 augustus 2011, om in te gaan of een aanvang te nemen op 01.10.2011 (stuk 6).

Dit vormt toch een bewijs dat verzoeker en zijn partner minstens een jaar voorafgaand aan de aanvraag hebben samengewoond.

Indien de verwerende partij wenst voor te houden dat verzoeker niet effectief heeft samengewoond met zijn partner, dan kon zij dit geverifieerd hebben in de praktijk wat zij niet heeft gedaan. (RW, IIe kamer, 27 maart 2013, arrestnr. 99.922).

*

Wat het neergelegde kwaliteitscertificaat van Telenet betreft, argumenteert de verwerende partij als volgt: "hier staat de naam van de Belgische partner op vermeld en de datum hierop vermeld is 07/11/2012. Echter, het is geen bewijs van de duurzame en stabiele relatie." (stuk 2)

Ook hier gebeurde geen correcte beoordeling van dit bewijsstuk, aangezien niet enkel de naam van de Belgische partner op het document vermeld staat (meer bepaald bovenaan), maar tevens de handtekening van verzoeker, die op het ogenblik van de installatie thuis was en dus voor akkoord ondertekende, meer bepaald onderaan het document.

Aangezien de beoordeling van dit bewijsstuk niet op een juiste manier gebeurde, minstens blijkt dit niet uit de motivering van de verwerende partij, werd de materiële motiveringsplicht geschonden.

Uit elk van voorgaande punten (aangeduid met *), minstens uit het geheel ervan blijkt dat verwerende partij niet op basis van de juiste gegevens heeft geoordeeld, minstens deze niet op een correcte wijze heeft beoordeeld zodat de materiële motiveringsplicht is geschonden."

2.3.2. De verwerende partij repliceert in haar nota wat volgt:

"De gemachtigde van de Staatssecretaris motiveerde met betrekking tot deze foto's:

"-Foto's: Er werden foto's voorgelegd zonder datum. Deze foto's zijn onvoldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie gezien er niet kan worden nagegaan van wanneer ze dateren. Er werden eveneens twee foto's voorgelegd met datum, deze dateren echter beiden van minder dan twee jaar voorafgaand aan de aanvraag. Bijgevolg is met de voorgelegde foto's op onvoldoende wijze aangetoond dat betrokkenen elkaar twee jaar kennen en elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betroffen."

Het is op grond van deze motieven niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris om te oordelen dat niet werd aangetoond dat het duurzaam karakter van de relatie is aangetoond.

Verzoekende partij stelt 11 foto's te hebben voorgelegd met datumvermelding, waarbij de oudste foto zou gedateerd zijn op 28.08.2010.

Verweerder laat gelden dat deze kritiek feitelijke grondslag mist.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat er slechts een beperkt aantal foto's een datum vermelden, en dat geen van deze foto's dateert van voor 27.11.2010 (i.e. 2 jaar voorafgaand aan de aanvraag). De gemachtigde van de Staatssecretaris vermocht dan ook terecht oordelen dat de voorgelegde en gedateerde foto's dateren van minder dan twee jaar voorafgaand aan de aanvraag.

Verzoekers kritiek is niet van aard afbreuk te doen aan de motieven van de bestreden beslissing.

Waar verzoekende partij voorhoudt dat deze datumvermelding door de stad Gent zou zijn vastgesteld, kan verweerder enkel andermaal verwijzen naar het feit dat deze beweringen niet worden ondersteund door de stukken in het administratief dossier, terwijl de beoordelingsbevoegdheid ter zake berust bij de gemachtigde van de Staatssecretaris.

Verzoekende partij verwijst nog naar het voorgelegde geregistreerde huurcontract, en benadrukt dat dit contract in werking is getreden op 01.10.2011 en de naam van beide partners vermeldt.

Dat de naam van beide partners staat vermeld en dat het huurcontract in werking is getreden op 01.10.2011, wordt echter niet ontkend in de bestreden beslissing.

De gemachtigde van de Staatssecretaris motiveerde echter: "-Huurovereenkomst: Er werd een huurovereenkomst voorgelegd met als datum 01.10.2011 met de namen van beide betrokkenen. Echter,

de namen werden er op geschreven waardoor het niet duidelijk is of de naam van betrokkene er later niet op bijgeschreven is. Immers, het rijksregister vermeldt betrokkene pas vanaf 09/12/2012. Bijgevolg zijn er onvoldoende bewijzen dat betrokkenen één jaar ononderbroken hebben samengewoond voorafgaand aan de aanvraag. "

Verzoekende partij ontkent in het verzoekschrift niet dat zijn adres pas sedert 09.12.2012 werd geregistreerd, en evenmin dat zijn naam met de hand werd genoteerd op de huurovereenkomst, zodat de mogelijkheid bestaat dat zijn naam later op de huurovereenkomst werd bijgeschreven. De kritiek van verzoekende partij, die niet ingaat op de werkelijke motieven van de bestreden beslissing, is dan ook niet van aard afbreuk te doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing.

Verzoekende partij kan voorts niet ernstig ontkennen dat een kwaliteitscertificaat van Telenet dat dateert van 07.11.2012 (i.e. minder dan een maand vóór de aanvraag) niet van aard is het duurzaam en stabiel karakter van een relatie aan te tonen, zoals de gemachtigde van de Staatssecretaris terecht heeft geoordeeld.

Verweerder laat verder gelden dat op het kwaliteitscertificaat dat zich in het administratief dossier bevindt, geen handtekening van verzoeker kan worden aangetroffen. De kritiek van verzoekende partij mist feitelijke grondslag.

De verwerende partij laat desbetreffend ten overvloede nog gelden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris bij de beoordeling van de vraag of voldaan is aan de in de voornoemde bepaling gestelde vereiste van het voorhanden zijn van een duurzame en stabiele relatie, over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent ter zake een marginale toetsingsbevoegdheid uit en is niet bevoegd zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid.

Bij gebrek aan een wettelijke bewijsregeling, is het bewijs van het vervuld zijn van de voorwaarden tot vestiging/verblijf van meer dan drie maanden vrij en rust de bewijslast daartoe op de aanvrager. Deze vrije feitenvinding en -appreciatie impliceert dat de bevoegde administratieve overheid discretionair oordeelt of de verzoekende partij het bewijs van de voorwaarden tot vestiging levert.

Aldus kan de bevoegde overheid, in het raam van de uitoefening van deze ruime appreciatiebevoegdheid en zonder dat de regelgeving dit uitdrukkelijk stelt of oplegt, rechtmatig het voldaan zijn aan de wettelijke voorwaarden tot vestiging afleiden uit de daartoe relevante stukken, verklaringen e.d.m. die het bestuur zelf bepaalt en waarvan het de overlegging vereist.

Het middel faalt in rechte."

2.3.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de eveneens aangevoerde schending van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40bis, §§ 2 en 4 van de Vreemdelingenwet voorziet in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de partner van een burger van de Unie, op voorwaarde dat deze vreemdeling en de burger van de Unie een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten en zij een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie hebben, zij met elkaar komen samenleven, zij beiden ouder dan eenentwintig jaar zijn, ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon, zij geen personen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek en ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.

Overeenkomstig artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, a) van de Vreemdelingenwet is het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aangetoond:

"- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;"

Krachtens artikel 40ter van de Vreemdelingenwet zijn deze bepalingen ook van toepassing op het familielid van een Belg.

In casu weigert de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de aanvraag om toelating tot verblijf omwille van het gegeven dat de verzoekende partij niet heeft aangetoond een duurzame en stabiele relatie van ten minste twee jaar te onderhouden met haar partner. De verzoekende partij heeft onvoldoende bewijs aangebracht dat zij ofwel reeds één jaar onafgebroken hebben samengeleefd voorafgaand aan de aanvraag ofwel elkaar reeds twee jaar voorafgaand aan de aanvraag kennen en elkaar drie maal hebben ontmoet, waarbij deze ontmoetingen ten minste vijfenveertig dagen omvatten ofwel een gemeenschappelijk kind hebben.

De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij bij de motivering over de voorgelegde foto's niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of deze minstens niet correct heeft beoordeeld, omdat er geen 2 maar 11 foto's met datum werden voorgelegd waarvan de oudste foto de datum van 28 augustus 2010 bevat en de recentste 18 november 2012, zoals dat ook blijkt uit de vermelding op de aanvraag, zodat de foto's op zich al aantonen dat de verzoekende partij zijn partner al minstens twee jaar voor de aanvraag kende. De verzoekende partij legt bij haar verzoekschrift de kopieën van 11 foto's met datum neer, waarvan de oudste foto de datum van 28 augustus 2010 bevat en de recentste 18 november 2012.

In het administratief dossier bevinden zich kopieën van foto's die door de gemeente Merelbeke, waar de aanvraag werd ingediend, doorgefaxt werden naar de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad kan alleen maar vaststellen dat die kopieën van een zodanig slechte kwaliteit zijn – bij sommige foto's is bijna enkel een zwart vlak te zien – dat daaruit niets kan worden afgeleid. Vermoedelijk is één en ander misgelopen met het doorfaxen van de foto's. Op twee van de foto's in het dossier is een datum te zien, met name 14 augustus 2011 en november 2011, op de andere foto's niet. Op de 11 kopieën van foto's die de verzoekende partij bijbrengt, die zeer duidelijk zijn, is wel een datum mee afgedrukt. Na vergelijking van de eerste bij het verzoekschrift gevoegde kopie van een foto waarop de datum van 28 augustus 2010 duidelijk is vermeld, met één van de zeer slechte kopieën in het administratief dossier blijkt in ieder geval dat minstens deze foto werd neergelegd ten tijde van de aanvraag. Door de abominabele kwaliteit van de kopie is de datum erop echter niet leesbaar. In haar repliek gaat de verwerende partij voorbij aan het feit dat op het merendeel van de kopieën in het administratief dossier alleen witte en zwarte vlekken te zien zijn, zodat op basis van die stukken geen conclusies kunnen worden getrokken over de inhoud ervan. Het betoog van de verzoekende partij dat 11 foto's met datum werden voorgelegd waarvan de oudste dateert van 28 augustus 2010 vindt overigens ook minstens gedeeltelijk steun in de vermelding bij de voorgelegde documenten in de bijlage 19ter met name *“een paar foto's vanaf 28.08.2010 tot 18.11.2012”*. Derhalve kan de verzoekende partij worden bijgetreden waar zij betoogt dat de voorgelegde foto's niet op een deugdelijke wijze werden beoordeeld.

Voorts verzet de verzoekende partij zich ook tegen de motivering betreffende de huurovereenkomst, met name dat de namen er op werden geschreven waardoor het niet duidelijk is of de naam van de verzoekende partij er later niet bijgeschreven is, en het rijksregister hem pas vermeldt vanaf 9 december 2012, zodat er onvoldoende bewijzen zijn dat betrokkenen één jaar ononderbroken hebben samengewoond voorafgaand aan de aanvraag, niet voortspuit uit een correcte beoordeling van dit document. De verzoekende partij betoogt dienaangaande meer bepaald dat de verwerende partij niet betwist dat de huurovereenkomst op naam van de verzoekende partij en zijn partner staan en dat de overeenkomst werd ondertekend op 10 augustus 2011 maar dat wordt vermeld dat het een aanvang neemt op 1 oktober 2011, zodat deze overeenkomst aantoont dat de verzoekende partij en zijn partner minstens een jaar hebben samengewoond voorafgaand aan de aanvraag.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op voormelde huurovereenkomst, opgemaakt op 10 augustus 2011, wordt vermeld als medebetrekker van het appartement, naast haar zoon, en dat hij de overeenkomst ook mee ondertekend heeft als huurder. De overeenkomst vermeldt als aanvangsdatum van de huurperiode 1 oktober 2011. Het is onredelijk van de verwerende partij om te oordelen dat het feit dat de namen *“er op zijn geschreven”* zodat het niet duidelijk is of de naam van de verzoekende partij er later niet bijgeschreven. Een huurovereenkomst is een onderhandse akte, die opgemaakt wordt door de partijen zelf zonder tussenkomst van een openbaar ambtenaar. Het is dan ook logisch dat deze wordt gehandtekend door de partijen. In elk geval wordt niet betwist dat de huurovereenkomst geregistreerd werd op 21 november 2011, zodat deze op dat moment vaste datum verkregen heeft. De aanvraag dateert van 27 november 2012, zodat op basis van deze registratiedatum kan vastgesteld

worden dat verzoekende partij en zijn partner sinds meer dan een jaar voor de aanvraag samen op dat adres woonden. Zelfs aangenomen dat de verwerende partij zou kunnen worden gevolgd waar zij de voorkeur geeft aan de vermelding in het rijksregister, dat betrokkene pas vanaf 9 december 2012 zou vermelden, kan de Raad alleen maar vaststellen dat deze stelling geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier. Er bevindt zich in het dossier immers geen enkel stuk waarin de vermeende vermelding in het rijksregister wordt aangetoond, zodat er alsnog geen tegenindicatie voorligt met betrekking tot het voorgelegde huurcontract.

Voorts kan de verzoekende partij worden gevolgd in haar betoog dat de beoordeling van het kwaliteitscertificaat van Telenet niet op een correcte manier gebeurde, nu zijn handtekening wel degelijk op het document staat daar hij tekende voor akkoord onderaan het document.

In het administratief dossier bevindt zich onder de door de gemeente Merelbeke op 27 november 2012 gefaxte stukken een kwaliteitscertificaat van Telenet (pagina 12/15), waarbij de kwaliteit van de fax verhindert om de handtekeningen onderaan van de klant en de telenet-installateur te kunnen onderscheiden. Op het bijgevoegde inlichtingenblad staat wel vermeld bij de documenten in bijlage: *“ondertekening contract door de vreemdeling van huurcontract telenet”*. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de gemeente Merelbeke op 18 februari 2012 opnieuw documenten gefaxt heeft naar de verwerende partij, waaronder hetzelfde document van Telenet, waarop ditmaal wel duidelijk de handtekening van de verzoekende partij te zien is. De motivering van de verwerende partij betreffende dit document, met name *“hier staat de naam van de Belgische partner op vermeld en de datum hierop vermeld is 07/11/2012”* berust op een verkeerde beoordeling van de inhoud van voormelde documenten die zich in het administratief dossier bevinden. Ook op dit punt ligt een schending van de materiële motiveringsplicht voor.

2.3.4. Het tweede middel is in de besproken mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

2.4. Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werd genomen. Verwerende partij kan *in casu* immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan verzoekende partij zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of haar aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd. Alleen al om die reden moet de exceptie van onontvankelijkheid ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten zoals opgeworpen door de verwerende partij worden verworpen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden van 24 april 2013 wordt vernietigd

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 24 april 2013 wordt vernietigd

Artikel 3

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS